

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Монтана, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Аделина Тушева

Членове: Елизабета Кралева
Таня Живкова

при участието на секретаря Мадлена Н. Митова
като разглежда докладваното от Аделина Тушева Въззивно гражданско дело № 20241600500067 по описа за 2024 година

Въззивното производство по чл. 258 и сл. от ГПК е образувано по жалба на В И ООД гр. С , подадена чрез пълномощник адвокат Ц. И. против решението на РС Лом № 354/03.11.2023г. , постановено по гр. дело № 37/2023г. по описа му, с което е отхвърлен предявения от дружеството срещу Г. П. С. от с. Т иск за заплащане сумата 710 лева обезщетение за неспазен срок на предизвестие с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ, ведно със законна лихва от датата на исковата молба.

Твърди се от жалбоподателя, че решението е неправилно и необосновано с доводи, че съдът неправилно е приел, че липсват доказателства за връчване искане за обяснения и заповед за налагане дисциплинарно наказание –уволнение на ответника с подробно изложени в тази насока съображения . Иска се отмяна на решението и уважаване на предявения иск, ведно с присъждане на разноски.

Въззиваемият Г. П. С., представляван от особен представител адвокат Д. Ц. с подаден в срок писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна.

При въззивното разглеждане на делото не са искани и допускани доказателства.

Окръжният съд, като провери атакуваният по реда на въззивното обжалване съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбата, като обсъди събраните в производството доказателства, предвид становищата на страните и въз основа на закона , приема следното:

Въззивната жалба е допустима като подадени в срок от легитимирано лице, имащо правен интерес от отмяна на обжалвания съдебен акт .

Атакуваното решение на районен съд Лом е валидно и допустимо постановено по иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ предявен от В н ООД гр. С срещу Г. П. С. за заплащане сумата 710 лева обезщетение за срока на предизвестието при дисциплинарно уволнение .

При проверка правилността на решението по реда на чл. 269 ГПК, съдът приема следното:

По делото е установено, че между страните по силата на трудов договор № xxxx от 08.07.2022г. , считано от 11.07.2022г. е възникнало трудово правоотношение със срок за изпитване в полза на работодателя , като ответникът е приел да изпълнява длъжност „xxxx с договорено основно трудово възнаграждение 710 лева. На 11.07.2022г. ответникът е постъпил на работа предвид доказателствата, че на тази дата му е извършен на работното място първоначален инструктаж и такъв за безопасност и здраве, за което се е подписал в съответните книги водени от работодателя. Със Заповед №1157 от 16.08.2022г. на ответника е наложено наказание „дисциплинарно уволнение“ на основание чл.188, т.3 КТ, като на основание чл. 330, ал.2, т.6 от КТ, трудовото правоотношение между страните е прекратено. Заповедта за дисциплинарно уволнение е връчена на работника на 24.08.2022г. лично чрез услугата „Телепоща“ на Български пощи АД, видно от приложените към исковата молба съобщение изх. № 60/22.08.2022г. на пощенския оператор със заверка на съдържание с датно клеймо на БП и подпис на служител , приел съобщението, в което като съдържание е инкорпорирана заповедта за уволнение. Съобщението е връчено чрез БП на ответника лично на 24.08.2022г. , видно от приложеното по делото известие за доставяне. Съдържанието на изпратената чрез услугата "Телепоща" до ответника заповед за уволнение е удостоверено с датно клеймо и подпис на приемащия служител и има характер на официален документ по смисъла на чл. 179, ал.1 ГПК - издадено в кръга на дейността на Български пощи АД, като лицензиран оператор на пощенски услуги и удостоверява надлежно връчване на заповедта за уволнение. Услугата „Телепоща“ включва подаване на две идентични копия на попълнения формуляр, едно от които се заверява на всяка страница с датно клеймо и подпис на приемащия служител и се връща на подателя, а второто копие се предава по факс на пощенската станция по местополучаване за доставяне на адреса на получателя. По делото липсват доказателства между страните да са съществували други отношения, налагащи размяна на уведомления между тях, поради което и предвид датите на изпращане и доставяне съобщението, то удостовереното от известието за доставяне лично връчване касае съобщението изх. № 60/22.08.2022г. с посоченото в него съдържание. Доказателства за обжалване заповедта за уволнение по делото не са представени, поради което и следва да се приеме за влязла в сила.

Съгласно чл. 221, ал.2 КТ при дисциплинарно уволнение работникът или служителят дължи на работодателя обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение за срока на предизвестието - при безсрочно трудово правоотношение, и в размер на действителните вреди - при срочно трудово правоотношение. Договорът между страните е сключен като безсрочен със срок за изпитване и договорено едномесечно предизвестие,

поради което и ответникът дължи обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение за един месец или сумата 710 лева.

Предвид гореизложеното обжалваното решение на РС Лом, с което искът на В И ООД е отхвърлен като неоснователен се явява неправилно и следва да бъде отменено, като вместо него се постанови решение, с което искът се уважи.

При този изход на спора и на основание чл. 78,ал.1 ГПК на ищеца се следва присъждане на направените по делото в двете инстанции разноски, установени в размер на 450 лева разноски за първоинстанционното производство и 275 лева въззивни разноски, за които страната е представила и списъци по чл. 80 ГПК.

Съгласно чл. 280,ал. 3,т.1 ГПК решенията по въззивни дела с цена на иска до 5000 лева не подлежат на касационно обжалване, поради което и с оглед цената на иска 710 лева, настоящето решение е окончателно.

Водим от гореизложените мотиви, Окръжен съд Монтана

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на РС Лом № 354/03.11.2023г. постановено по гр.дело № 37/2023г. по описа му, като НЕПРАВИЛНО, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Г. П. С., ЕГН ***** с адрес с. Т, ул. „xxxx“ № 22 да заплати на „xxxx“ ООД, ЕИК131451059, със седалище и адрес на управление гр. С кв. „xxx, ул. xxx“ № xxxсумата 710 лева обезщетение по чл. 221,ал.2 КТ, ведно със законна лихва от 09.01.2023г. до окончателното плащане, сумата 450 лева първоинстанционни разноски, както и сумата 275 лева въззивни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____